

۳۲۰ - آن جان پاک بجهان تابناک شتافت و آن ستاره روشن...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۳۲۰ - آن جان پاک بجهان تابناک شتافت و آن ستاره روشن بافق ابدی صعود نمود

آن جان پاک بجهان تابناک شتافت و آن ستاره روشن بافق ابدی صعود نمود آن خون مطهر در سبیل جلیل اکبر ریخته گشت و آن هیکل مکرم در راه حق هدف سهام و سنان مبغضین گردید طوبی له و حَسُنْ مآب. جمیع شما از این آوارگی باید شادمانی نمائید زیرا از خانه کهدان بگلشن سروسن درآمید و سروسن مانند آسمان به اختران محبت الله مزین و نجوم ساطعه در آن درخشنده و روشن کهدان کجا کهکشانش کجا باری شکر نمائید که اسباب چنین فراهم آمد تا در سبیل الهی آواره گردید و بسبب این آوارگی آزادگی جان و دل یابید. امیدوارم که این غربت سبب هدایت جم غفیر شود و این مشقت منتهی براحث عظیم گردد. نفوسی که در این جهان فانی ایام را بشادمانی گذرانند از باغ زندگانی ثمری نگیرند و نتیجه ئی برندارند. اما اشخاصیکه حب مجسم و عرفان مشخص و روح مصور هستند در می آرزوی صد هزار بلایا در سبیل الهی نمائید زحمت را رحمت شمرند نعمت را داند عذاب را عذب فرات یابند و درد را درمان شمرند زخم را مرهم گویند و مرض را شفا دانند بقربانگاه عشق شتابند و جان رایگان فدا نمایند. امیدم چنین است که آن یاران بر این صراط مستقیم مانند.

ORIGINAL

AUDIO